

[Oluf Pedersen.]

Det første Aar ansættes Grundskylden til $4\frac{1}{2}$ pCt. af den ansatte Grundværdi ud over den Grundskyld, som allerede er paalignet, og som skal være fraregnet som offentligretlig Byrde ved Vurderingen. Om dette i Lovgivningen fastsatte Hensyn altid er opfyldt, tør jeg ikke sige, men den nuværende Vurdering er belemret med adskillige Fejl. Bestemmelsen om de $4\frac{1}{2}$ pCt. gælder da ogsaa kun for det første Aar. Senere ansættes selve det aarlige Beløb, der skal svares, og dette skal være saa stort, at Handelsværdien paa Jord ophæves, bortset fra de private Forbedringer. Det fastsættes, at ingen Ejendom eller Del af denne maa ansættes højere, end at den med Tillæg for private Forbedringer omkostningsfrit kan afhændes. Jeg lægger megen Vægt paa disse Vurderingsregler, som skal sikre, at hele Grundværdien indrages, samtidig med at der ikke maa paalignes mere, end denne andrager. Har en Grundejer saaledes faaet paalignet mere, end han finder rimeligt, har han Adgang til at skille sig af med en Del af Arealet, og kan dette med den paalignede Grundskyld ikke ske omkostningsfrit, saa maa Grundskylden nedsættes, idet Skødehaveren ikke vil være overladt til Vurderingsmyndighedernes Forgodtbefindende; i øvrigt skal hele Vurderingen under Offentlighedens Kontrol.

I Lovforslaget gives der Adgang til en Nedsættelse af Grundskylden for offentlig tilgængelige eller fredede Arealer, ligesom Skove vurderes til, hvad Jorden er værd med Skovdrift. Dette vil være af stor Værdi for Byens Befolkning til Sikring af Adgang til Skov og Strand.

Rent principielt finder Kravet om, at Grundværdierne, som skabes af Samfundet, skal indgaa til Fællesskabet, sikkert alles Tilslutning. Jorden maa vi alle have lige Ret til, den er Guds Gave til hele Folket. Men hvad med Skødehaveren, der har overtaget Jorden med Forpligtelse efter de bestaaende Tilstande? Dette Spørgsmaal er baade berettiget og naturligt, hvorfor den Stilling, som Retsforbundet har taget hertil ved tidligere Lovforslag, da ogsaa er fastholdt i dette. Det fastsættes, at Skødehaveren skal have godtgjort 60 pCt. af Jordens Værdi ved, at der ydes ham 4 pCt. af den Værdi, som Jorden havde, da han overtog den, hvert Aar gennem 25 Aar. Gennem Nedsættelse af Ejendomsskylden, der ogsaa er indgaaet i Handel og Omsætning, med $\frac{1}{25}$ for hvert Aar ydes der ham en Lettelse, svarende til 10 pCt. af Jord-

værdien, eller i alt 70 pCt. i Godtgørelse og Lettelse, saaledes at hans Andel i Tabet bliver 30 pCt.

Jordværdien er nu 5 600 Mill. Kr., men heraf er antagelig kun de 5 Milliarde i privat Besiddelse og kun $4\frac{1}{2}$ Milliarde fra Tiden før nuværende Ejers Overtagelse. Ejendomsskyldværdien er 15,66 Milliarde, efter hvad Over-Skyldraadet venligst har oplyst over for mig. Heraf er Bygningsværdien 10 Milliarde, hvoraf antagelig de 9 er i privat Besiddelse. Det vil sige, at denne udgør det dobbelte af den Jordværdi, som skal godtgøres med 60 pCt. Godtgørelsen kan derfor ske Fyldest ved en Afgift paa 30 pCt. af Bygningsværdien, paalignet med 2 pCt. af Værdien aarligt gennem 25 Aar.

Baade Formuer i Bygninger og Jord paalignes altsaa en Andel i Tabet paa 30 pCt. Det, der foreslaas, er altsaa blot en Udligning mellem Ejendomme med stor Jordværdi — det er særlig Landbrugs-ejendomme — og Ejendomme, der har en høj Bygningsværdi, da Grundskylden ellers vil ramme Formuer i Landbrug forholdsvis stærkt.

Denne Udligning har den rent praktiske Begrundelse, at den muliggør Regres over for Pantekreditorerne, som deltager ved, at al Pantegæld nedskrives med 30 pCt. Dette sker ved, at der gives Grundejerne Ret til hvert Aar gennem 25 Aar at fradrage 2 pCt. af Restgældens Beløb pr. 1. April 1938 ved Rentebetalingen.

Skødehaveren kommer saaledes alene til at svare Afgift af den gældfri Del af Ejendommen.

En saadan Bestemmelse er i nøje Overensstemmelse med, hvad der fastsattes ved Krigshartkornsskatten af 5. Juni 1848, fornyet i 1850 — til Beroligelse for dem, der eventuelt kunde tvivle om det grundlovs-mæssige.

At de, der ejer Grundværdierne, og ej alene Skødehaverne skal bære Tabet ved Grundværdiernes Inddragning til Fællesskabet er for mig ganske ligetil. Det er da ogsaa tiltraadt af Henry George i en Brevveksling med Jacob E. Lange, ligesom det er hævdet i Professor Falbe Hansens „Finansvidenskab“ og krævet af Husmands-sendemøder. Den foreslaede Afgift paa al fast Ejendom med Regres hos Pantekreditorerne er saa retsindig, at jeg overalt hos den jævne Mand har faaet Tilslutning; og det muliggør fuld Grundskyld straks, ja, gør denne til et Middel netop mod en Gældskrise — det er saa ligetil, at jeg blot behøver at gøre opmærksom derpaa —;